

ΑΠΟ την αρχαιότητα μέχρι σήμερα δεν υπάρχει λαός σε ολόκληρο τον κόσμο, που να αγάπησε τόσο πολύ τον Αθλητισμό, όσοι οι Έλληνες, δηλαδή οι Έλληνες είναι οι εφευρέτες του Αθλητισμού και η Ελλάδα Μπέρα Γενέτειρά τους. Γάιτο ο ελληνική λέξη «Αθλητής» και «Αθλητισμός» υπάρχουν σήμερα σε όλες τις γλώσσες του κόσμου. Πράγματι το τόσο σημαντικό γεγονός στη ζωή των Ελλήνων από αρχαιοτάτων χρόνων ο Αθλητισμός άρχισε το 776 προ Χριστού στην Ολυμπία και για την ακρίβεια στον ιερό της τόπο την αρχαία Άλις. Εκεί μαζεύονταν το άνθος από τα Ελληνικά Νειάτα για να διεκδικήσουν τον Κότινο της Νίκης στους Αθλητικούς Αγώνες, όπου πέντε μέρες κάθε τέσσερα χρόνια ολόκληρη στην Ελλάδα σταματάντας τους πολέμους και τις έριδες, πήγαινε σε προσκύνημα της σωματικής ομορφιάς και της Ειρηνικής δύναμης. Ακριβώς επειδότι Έλληνες όσο διαρκύουσαν οι Αγώνες σταματούσαν οι πόλεμοι για να συναντούνται σε τακτική και οργανωμένη Βάση κάθε τέσσερα χρόνια στην Ολυμπία, εκεί που για πρώτη φορά ξεπήδησε το Αθανάτο Πνεύμα του ωραίου, του μεγάλου και του αληθινού, για να συμμετέχουν σε κοινούς Αθλητικούς Αγώνες και κοινές Πολιτιστικές εκδηλώσεις. Η Ολυμπία δεν ήταν μόνο ο ναός της σωματικής ομορφιάς, αλλά και το ουμβύλιο της Ειρηνικής συνύπαρξης, της Φιλίας και της Συναδέλφωσης των Λαών.

ΤΙ ΠΑΡΑΔΟΞΟΤΗΤΑ όμως! Γιατί δεν έρει κανείς «αν γελάσει, αν να κλάψει» με τη δήλωση του Zak Roγκ, κατά την εναρκτήριο τελετή των Ολυμπιακών Αγώνων στο Λονδίνο, που είπε ότι «οι αγώνες επεστρεφαν στο σπίτι τους», δηλαδή στο Λονδίνο! Η δήλωση αυτή του Αξιωματούχου της Ολυμπιακής Επιτροπής όχι μόνο αποτελεί κατάφορη στρέβλωση της Ιστορικής Αλήθειας αλλά απιμάζει και τη Γενέτειρα Μπέρα του Αθλητικού Πνεύματος την Ελλάδα και κατ'επέκταση την Ολυμπία το Λίκνο του Αθλητικού Ιδεώδους. Και ακόμη οι Εφτά Δάδες με την Ολυμπιακή Φλόγα που ειδαμε μέσα στο Ολυμπιακό Στάδιο του Λονδίνου δεν ήταν ένα τυχαίο γεγονός. Αυτός ο συμβολισμός πηγάζει από την Αρχαία Ολυμπία και συμβολίζει τους Εφτά μεγάλους δρόμους της Αρχαιότητας που έπαιρναν την πλήθη για να γιρίσουν στους τόπους τους όπων είκαν πια τελειώσει οι Αγώνες στην Ολυμπία. Ποια άλλη απόδεξη θέλει ο κ. Zak Roγκ για να Βροντωφωνάξει μέσα στο Ολυμπιακό Στάδιο του Λονδίνου ότι η Ολυμπία και κατ'επέκταση την Ελλάδα δεν είναι μόνο η κοιτίδα του Πολιτισμού της Ευρώπης αλλά και του Αθλητικού Ιδεώδους;

απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Zak Roγκ και «ZEYΣ ΚΑΛ»

ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ προκάλεσε το προχθεισνό μας σχόλιο με το «ZEYΣ ΚΑΛ». Άλλα ας τα πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Η Ολυμπία δεν το λίκνο του τότε κόσμου που άνθιζε η σωματική ομορφιά. Εδώ οι νεαροί Έλληνες συναγωνίζονταν για τον Κότινο Ειρηνικών νικών. Μαζεύονταν το άνθος από τα ελληνικά Νειάτα για να διεκδικήσουν τον Κότινο της Νίκης στους Αθλητικούς Αγώνες, όπου πέντε μέρες κάθε τέσσερα χρόνια ολόκληρη στην Ελλάδα, σταματώντας τους πολέμους και τις έριδες, πήγαινε σε προσκύνημα της σωματικής ομορφιάς και της ειρηνικής δύναμης. Πράγματι σε ολόκληρη την πειδιά της Ολυμπίας απιλώνται η Ειρήνη της και το φως του χαρούλου της. Λες και ο καλόγονως Δίας πρόσφερε απλόκερα το «ανήραθμο γέλασμα των αισχυλείων κυμάτων».

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ δεν ήταν ακαριαία! Τι λέτε κυρία μου, για ποιο χαρούλο μιλάτε ότι σκόρπισε απλόχερα στην πειδιά της Ολυμπίας ο Δίας; Αυτός δεν ένας μυθικός θεός

που σύμφωνα με τη μυθολογία σκορπούσε το φόβο και τον τρόμο με τους κεραυνούς του όταν θύμωνε. Ο Δίας δεν πρόσταξε να καρφώσουν τον Τίτανα Προμηθέα σε βράχο του Καυκάσου και του επέβαλε και ένα επιπρόσθιο αιώνιο βασανιστήριο να κατεβαίνει κάθε μέρα ένας αετός και να κατασπαράζει το συκώτι του που κάθε νύχτα ξαναγεννιάτων για να ξανακατασπαράχει; Ο Δίας δεν εκαφενδόνισε από τον Όλυμπο το γιό του Ήφαιστο που από τότε έμεινε ανάπτηρος; Ο Δίας δεν κρέμασε την Ήρα με χρυσό σχοινί ανάμεσα Ουρανού και Γης και έδεσε στα πόδια της δυσι Βαριά αμόνια επειδή κατάρχε τον Ήρακλή; Πρέπει να μας προβληματίσει κυρία μου που μερικοί προσπαθούν να απαρνηθούν το χαρούλο και το γλυκό λόγο του Ναζώραιου και να επιστρέψουν στους δράους του παρελθόντος!

ΠΑΡΑΔΕΧΟΜΑΙ ότι ο Βαναυσότερης της όποιας εξουσίας σήμερα, ο βασανισμός ανθρώπου από άνθρωπο, οι βάρβαρες θανατώσεις, δεν είναι φαινόμενο

των τελευταίων εκατό ετών, αλλά πηγάζουν από τα βαθύ χιλιετών. Πράγματι θρίβει η αρχαία μυθολογία από αγριότητες και θηρωαδίες θεών και ημίθεων. Επίσης παραδέχομαι ότι η φιλοδοξία μερικών «διανοουμένων» να επιβάλουν στην Ομογένεια το «Δωρεκάθεο» του Ολύμπου είναι πολύ αργά. Πατιν επιστροφή στο παρελθόν, για να μπορέσουμε να συναντήσουμε το Δία και με ιεροτελεστίες να εξεμπεμνήσουμε τον «άρχοντα των πάντων», σημαίνει το ίδιο με έναν ζωντανό άνθρωπο να είναι κλεισμένος σε λάκκο με νεκρούς!

ΟΤΑΝ επισκέφτηκα δύο τρεις φορές την Ολυμπία παρατήρησα κάτι που με έκανε να αναρωτιέμαι, μήπως ο Δίας είναι «καλόγονωμ» αρχαία θεότητα; Γιατί ανάμεσα στις μικρές χάλκινες πλάκες, που βρέθηκαν κάτω από τα καταπλακώμενα με λάσπη μάρμαρα των πάλαι πεγαλόπρεπων κτηρίων της Ολυμπίας, ήταν χαραγμένες οι λέξεις «ZEYΣ ΚΑΛ». Και αμέως τινάχτηκα από την έκπληξη μου, γιατί εμείς ο Νεοάλληνες γνωρίζουμε το Δία σαν το θεό του κεραυνού και όχι σαν ο «Ζεύς καλός». Από τα μικρά σχολικά χρόνια γνωρίζαμε ότι όταν ο Ζεύς ζάρωνε τα φρύνια του έκανε τη Γη να τρέμει. Και όμως αν πάει κανείς στην Ολυμπία σήμερα θα δει ανάμεσα στις μικρές χάλκινες αναθηματικές πλάκες που βρέθηκαν στο χώμα τις λέξεις «ZEYΣ ΚΑΛ» που κανείς δεν αμφιβάλλει ότι μας λένε «Ζεύς καλός». Πώς συμβαίνει αυτό;

ΣΥΜΦΩΝΑ με τη μυθολογία, όταν ο Ζεύς ήταν παιδί πήγαινε και έπαιζε σε αυτή την πεδιάδα της Ολυμπίας και πάντα είχε στο πρόσωπό του το παιδικό χαρούλεο. Γίατο θα τον δείτε εκεί που κρατάει τον κεραυνό το πρόσωπό του έχει ένα χαρούλεο. Και ξέρετε γιατί; Η ανάμνηση των παιχνιδιών του στην πειδιά της Ολυμπίας του έφερνε ένα τρυφερό και μακρόθυμο χαρούλεο. Ακριβώς αυτό το χαρούλεο είναι απλωμένο στην Ολυμπία, έτσι εγγείεται που στις χάλκινες πλάκες αναγράφεται «ZEYΣ ΚΑΛ» που σημαίνει «Ζεύς καλός». Αυτά θα τα διαπιστώσει κανείς όταν επισκεφτεί την Ολυμπία. Δεν θα νιώσεις κανένα αισθήμα μελαγχολίας, δεν θα σε βαραίνει πάνω από τα ερείπια της καμιά θλίψη, όλα και τώρα είναι ειρήνη. Εδώ που λατρεύουν ένας πράσι και καλωσούντας Ζεύς, όλα και τώρα είναι πράσι και πάνω τους απλώνται το χαρούλο του Δία σε στενή αρμονία με την Ειρήνη. Αυτό το πνεύμα της Ολυμπίας από το Ολυμπιακό Στάδιο του Λονδίνου με ένα φαντασμαγορικό υπερθέαμα μετέφερε στα πέρατα της Οικουμένης μαζί με το χαρούλο του Δία το μήνυμα της Ειρήνης, της Φιλίας και της Συναδέλφωσης.

Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's
cafe • bar
family environment

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555